

ABONAMENTUL.

Pentru monarhie:

Pe an 18 cor. $\frac{1}{2}$ an
9 cor. $\frac{1}{4}$ 4'50 fil.

□ □

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
 $\frac{1}{2}$ an 12 cor. $\frac{1}{4}$ an
6 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.

□ □

To' ce privește foaia
să se adreseze la: Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea „Unirei”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.

Pentru pace.

Sfântul Părinte din Vatican se străduiește zi și noapte, să oprească cu glasul lui de apostol întârziat, valurile înfricoșatului uragan, ce biciuie omenirea, amenințând-o cu exterminare.

În mijlocul bubuiturilor de tun, în șuerul gloanțelor vrășmașe, urmașul Sfântului Petru, încearcă necentenit, să readucă omenirea la vechiă viață de pace și bunăînțelegere, propovăduind învățăturile dumnezeescului Păstor, de cari oamenii par a nu-și mai aduce aminte.

A întreprins mai întâiu, să se încheie un armistițiu de câteva zile, măcar pentru zilele sfinte a Nașterii Domnului. Cuvântul Lui a rămas fără ecou. Beligeranții au continuat ostilitățile și în noaptea cea sfântă. Dar dacă diplomația a rămas neînduplecată la cuvântul Stântului Părinte, pietatea față de noaptea sfântă a Crăciunului a fost observată totuș pe alocuri, când soldații germani au început a cânta în șanțuri strigând englezilor, să cânte și ei, căci e Crăciunul. Glasul tunurilor a încetat; dușmanii și-au întins mâna și au cântat *împreună*, până în zori.

Altă încercare a Sfântului Părinte, aceea de a se schimba reciproc răniții invalizi — a fost încununată de succes.

S'au ordonat rugăciuni în toată biserica catolică pentru încetarea cumplitelui flagel al războiului; și în consistorul ce s'a ținut în urmă Pontifițele a ținut o vorbire lungă, în care se ocupă de războiu. „Ape-lăm — zice între altele Sf. Părinte, la simțul de umanitate al beligeranților, când îi rugăm, cu inzistință, să nu efectueze pe teatrul războiului devastări mai mari, decât acele recerute pentru operațiunile militare“.

Glasul lui Benedict XV azi abia poate răzbate deasupra vijeliei infernale, ce s'a deslănțuit; nădăjdum totuș, că el va fi mai cu stăruință ascultat în viitorul apropiat, căci glasul urmașului S-tului Petru, nu poate fi glasul celui ce strigă în pustie!

Moștenitorul nostru de tron la cartierul german. Am amintit, că moștenitorul nostru de tron, arhiducele Carol Francisc Iosif a plecat din Viena la Berlin, de unde pleacă la cartierul general german. În anturajul moștenitorului sunt mareșalul de curte principele Lobkowitz, contele von der Straaten și contele Thun, căpitan, apoi medicul de curte Dr. Fischer. Moștenitorul nostru a fost primit la gară din partea împăratului Wilhelm.

La ora unu d. a. împăratul a dat de-journer, la care afară de moștenitorul de tron au luat parte cei doi fii ai împăratului Leopold Friderich și principele Valdemar, apoi moștenitorul de tron saxon, care a venit să salute pe moștenitorul nostru, apoi contele Stürgkh.

Seara împăratul Wilhelm a dat o cină, la care au luat parte întreaga suită a moștenitorului și ofițerii superiori.

Duminecă în 24 Ianuar a sosit Carol Francisc Iosif la Viena. Luni dimineața s'a prezentat în audiență la M. Sa care a durat mai mult de o oră.

Prolungirea moratoriului. Moratoriul acordat de guvern în 30 Noemvrie 1914 pentru îndeplinirea obligațiilor de drept privat și care expiră în 31 Ianuarie a. c. a fost din nou prolongit prin ordinațiunea guvernului din 14 Ianuarie, până în 31 Martie inclusive. Noua ordonanță asupra moratoriului V diferă numai în puține puncte de dispozițiile moratoriului IV și ale ordonanței de întregire. Noua ordinațiune dispune, ca pentru plata datoriilor în bani, scadente după ziua de 31 Ianuarie 1915 până inclusiv 31 Martie 1915, întemeiate pe cambii, asignații comerciale, cecuri sau în general pe afaceri comerciale sau alte titluri de drept privat cari au fost emise, ori au provenit înainte de 1 August 1914, se încuviințează un moratoriu de 2 luni, calculate dela scadență.

Pentru datoriile în bani, după cari conform legii sau a unor învoieli speciale,

sunt a se plăti interese, se pot calcula interesele și pe timpul moratorului; după obligamente fără interese, se pot calcula interesele legale.

Baronul Burian în Berlin. Ministrul de externe al monarhiei, baronul Burian, însoțit de contele Hoyos, consilier de legație, a sosit la Berlin.

La gară a fost întâmpinat de principele Hohenlohe și funcționarii ambasadei noastre la Berlin. Baronul Burian a avut întrevederi cu secretarul afacerilor externe Zimmerman și seara și-a continuat drumul la cartierul general.

Declarațiile lui Falkenhayn asupra atitudinii României și Italiei. Șeful statului major german Falkenhayn a făcut importante declarații privitor la războiul Germaniei și la atitudinea Italiei și României. Falkenhayn a arătat, că nu Germania a provocat războiul. În fața mobilizării Rusiei, nu a fost alta cale, decât ca și Germania să demânde mobilizarea. Situația actuală pe ambele fronturi e foarte bună, a spus Falkenhayn. Războiul se poartă de cinci luni tot pe teritoriu dușman.

La întrebarea, că pânăcând are de scop să continue Germania războiul, șeful statului major a răspuns, că până atunci, pânăcând dușmanii nu vor fi atât de bătuți, încât să înceteze pentru totdeauna posibilitatea de a se repeta un atac așa de neprovocat.

Fiind întrebat despre atitudinea României și Italiei, Falkenhayn a spus, că răspunsul acestei întrebări aparține secretarului afacerilor externe și pe el întrebarea aceasta nu-l interesează. De altcun — continuă — *nu poate crede, ca aceste două state, cari au fost legate de Germania timp de 20 ani, prin legături atât de puternice, să treacă așa fe repede în tabăra dușmanilor. Aceasta o crede absolut exchis.*

Situația în Albania. Ziarele din Roma scriu că situația în Albania centrală devine din ce în ce tot mai gravă, contrar speranțelor ce se puneau în influința personală a lui Essad Pașa asupra populațiilor din interior.

Pentru orice eventualitate s'a proclamat la Durazzo starea de asediu, tot acolo a ancorat pentru protecțiunea Italianilor și străinilor cuirasatul italian „Sardegna“, însoțit de o navă de transport pentru a primi pe bord pe refugiați, acolo unde va fi nevoie

Se afirmă că mai departe nu vor merge, ori ce s'ar întâmpli în Albania și se crede, — scriu ziarele — că pentru anumite motive ar fi înțelept pentru politica italiană, să se limiteze acolo.

Ziarul „Corriere della Sera“ primește din Durazzo știrea că mai mulți reprezentanți ai răsculaților din Siak și Cavaje avură o convorbire cu Essad Pașa pentru a încheia un acord.

Se telegrafiază din Valona, că căpitanul Castoldi, reîntorcându-se din interiorul țării, vestește că răsvrățiții nu au nici o intenție de a ataca orașul. Căpitanul italian e sigur că răscoala se va potoli în curând.

Autoritățile italiene din Valona au publicat un manifest, prin care se oprește cetățenilor orașului de a purta armele și de a păstra munițiuni. În timp de cinci zile toate armele trebuiesc predate autorităților italiene.

Consistorul papal din 22 Ianuarie.

Pontificalele Benedict XV, îndată după urcarea sa pe tron, întâmplată între împrejurări extraordinare de grave, și-a ridicat cuvântul în favorul păcii, concepând o acțiune mare de pace și năzuindu-se din toate puterile să aline după putință grozăviile războiului. În consistorul secret din 22 Ianuarie, papa Benedict XV din nou a luat cuvântul pentru cauza sfântă a păcii și a iubirii.

Consistorul secret din 22 Ianuarie s'a ținut mai ales pentru aceea, ca locurile, cari au devenit vacante în guvernarea bisericii, să fie umplute. Din acest prilej papa a adresat o alocuțiune către cardinali, care e o continuare logică a tuturor cuvintelor și

a întregii Sale acțiuni întreprinsă dela urcarea sa pe tron, pentru restabilirea păcii.

Și în această alocuție Sf. Părinte accentuează absoluta neutralitate a Scaunului apostolic, în conflictul european. El este locțiitorul lui Hristos și părintele sufletesc al tuturor credincioșilor săi, fără deosebire de naționalitate.

Pontificele în cuvântarea rostită își exprimă regretele și durerea Sa, că nu este nici o speranță, că acest crâncen războiu și baia de sânge, ce urmează cu acesta, să înceteze cât mai curând. Deși nu ne stă în putință — zice papa —, să grăbim sfârșitul războiului, să ne năzuim să alinăm urmările lui dureroase. Precum bine știți, și până acum Ne-am ostenit în direcția aceasta, întrucât numai Ne-a stat în putință și aceasta nu o Vom întrelăsa nici în viitor. Sf. Scaun Apostolic astăzi nu poate face mai mult. Este mai presus de orice îndoială, că mai ales Episcopul Romei, — pe care Dumnezeu l-a pus în scaunul păzitorului și a supremului explicător al legilor, — trebuie să vestească, că nimănui nu-i este iertat a vătămă dreptatea din nici o cauză și o vestim aceasta fără nici o rezervă atunci, când ridicăm cu tărie protest pentru orice nedreptate, ori din care parte ar fi săvârșită; dar e sigur, că nu ar fi corect a se țări autoritatea papală în conflictul combatanților.

Ori și care om cu judecată limpede, trebuie să vadă, că sf. Scaun în acest puternic războiu, e silit a se purta absolut imparțial. Fiindcă pontificele roman și locțiitorul lui Isus Hristos, care a murit pentru fiecare om, pentru, fiecare singuratic, este datorința papei a se purta cu același sentiment de dragoste, față de fiecare luptător.

Iar de altă parte, fiindcă părintele comun al catolicilor are în numeroși în fiecare tabără, pentru a căror mântuire se îngrijește deopotrivă, fără nici o deosebire, e de lipsă, ca el să vadă nu interesele, cari îi separează, ci legătura comună a religiei, care pe toți îi face frați.

Dacă ar lucra altcum, nu numai, că nu ar folosi nimic cauzei păcii, ci din contră, ce e mai rău, ar atîta numai ura față de religiune și armonia internă a bisericii ar fi expusă unei sguduirii foarte grave. Dacă acum, noi nu stăm nici pe lângă o parte, nici pe lângă cealaltă, față de ambele părți ne purtăm cu o egală îngrijire și grija aceasta e un gând, ce ne inspiră teama, că violența luptei, din ce în ce se va tot potența, trecând orice măsură.

Și e numai natural, că cugetele noastre se îndreaptă cu mai multă stăruință acolo, unde observăm cea mai adâncă iubire și alipire a fiilor noștri, — și aceasta o vedem, — întrucât se referențe la poporul belgian, — scrisoarea aceea, pe care am adresat-o cardinalului arhiepiscop de Mecheln. În aceasta scrisoare, apelăm la sentimentele umane ale aceluia, cari au pășit pe teritoriul dușman și îi rugăm, ca teritoriile ocupate de ei, să nu le distrugă mai mult decât e de lipsă în urma ocupațiunii militare. Îi rugăm totodată, ca întrucât e posibil, să nu vateme sentimentele cele mai sfinte ale populațiunii, să nu vateme bisericile, preoții și drepturile lor religioase.

Ce privește pe aceia, cari își văd țara călcată de dușmani, fi înțelegem deplin, cu câtă greutate suportă stăpânirea străină, dar nu poftim ca dorul pentru câștigarea vechei lor independențe să-i îndemne a îngreuna susținerea ordinii publice și prin aceasta să-și facă situația neasămănat mai

FOIȚA.

Sfântul Vasile Marele, arhiepiscopul Cesareei din Capadocia.

Povețe către fiul spiritual.

6. Cere dela Domnul să-ți dea inimă înțeleaptă și să-ți păzească simțurile ca să cunoști viclesugul și înșelăciunile dușmanului și să nu calce piciorul tău în cursele ce ți-le pune. Înțeleptul în rugăciunile lui nu cere podoaba pentru trup, ci pentru suflet, iar omul nebun gătește netrebnice dorește. Bărbatul înțelept desprețuiește femeia împoțonată, iar nebunul dorind o se ruinează într'un mod vrednic de compătimit. Bărbatul așezat își întoarce privirile de către femeia nebunică; iar cel destrăbălat privind-o: se topește ca ceara în fața focului. Tu însă te ferește — cum vei putea numai — de fețele primejdioase și de frumusețile false, pentru că dorind podoabele lor, îți arunci sufletul în stricăciune. Hristos nu în frumuseța trupului își află plăcerea, ci în splendoarea sufletească. Fiule! Acelea le iubește, ce fi sunt dragi lui Hristos și fi hăgător de seamă să, nu te subjuge pofta de argint.

Întoarce-ți inima de către zgârcenie, ca să nu fii judecat în rândul celor ce să închină idolilor ori cu cei preacurvari. Nu îndrăgi mamona, ca să nu superi pe Acela,

căruia ți-ai dedicat mintea și membrele tale. Nu pofti ceea ce te depărtează și te despart de Domnul. Nu iubi avuțiile pământului, ca pe celea cerești să nu le dai uitării, că mulți, cari au dorit lucruri străine și le-au pierdut pe ale lor. Toate plăcerile veacului acestuia străine ne sunt nouă: ținta călătoriei noastre împărăția cerurilor este. Nu dori celea străine, ca nu cumva de ale tale să te înstrăinezi. Socotește de câtă mâncare ai trebuință la zi, și depărtează dela tine ceea ce înțrece, ca și pe o piedecă ce-ți oprește executarea planurilor tale. Nu dori masă bogată, că te ispitește, și în cursele diavolului te înșală. Păzește-te de iubirea de argint, despre care zice Apostolul, că e rădăcina tuturor relelor. Iubitorul de bani își vinde și sufletul. Iar când i-se îmbie prilej, nu se oprește nici dela omor, și va vărsa sângele deaproapelui, cum varsă cineva apa pe pământ. Pe mulți i-a târât dorul după averi în primejdia morții. Avariția l-a înstrăinat pe Saul de către Domnul, și l-a lipsit de împărăție și l-a zvrălit în arma ucigașe a prietinelor lui. (I. Reg. 15, 9). Și Achale din poftă de avere a pus mâna pe via lui Nabotb: și isprava asta a făcut de a murit în urma răzii câștigată în luptă. (3, Reg. 21, 15). Domnul și Mântuitorul nostru a vrut să depărteze avariția din inima fariseilor: dar fiind foarte doritori de bani, zădarnice au rămas toate muștrările lui.

Că chemând Domnul pe cel bogat la împărăția cerurilor, a poftit să-și vândă tot ce are, dar zgârcenia nu l-a lăsat. Iubire de

argint a cuprins și inima lui Iuda încât pe Domnul, și dătătorul a toată bogăția, în mâinile necredincioșilor l-a dat.

Că bărbatul scump, e asemenea iadului. Oricât ar înghiți iadul nu zice: destul! De ar avea avarul toate bogățiile pământului, nu se va satura fiule! Fii străin de patima aceasta și cu bucurie îmbrățișează sărăcia de bunăvoie.

Nu fi trândav și leneș, ci lucră cu mâinile tale, ca să ai de unde da celor lipsiți. După slăbiciunea ta vei progresa numai cu pași mici; dar totuși să pretinde dela tine cât ți-a fost încredințat. Nime nu ți cere ceea ce nu ai. Bunurile câștigate cu nedreptul uriciune fi sunt lui Hristos dar primită este averea aceluia, care pe cale dreaptă și-a agonisit-o.

Sunt mulți, cari să arată darnici, împărțind elemozină din bunurile altora: pe unii îi asupresc, și în fața altora să dau de milostivi. Dar Domnul n-și află plăcerea în isprăvile acestea, ci mai vărtos condamnă și desprețuiește prefăcătorii inimilor lor. Însă ție-ți iertat să dăruiești puținel din munca ta, că aceasta e plăcută și primită înaintea Domnului. Când faci milostenie cu cel lipsit nu cerca să te lauzi, și nu cere a să pari mai bun, decât acela căruia i-ai dat împrumut, ci în toate ale tale smereste te înaintea Domnului, pentru că celea făcute cu mândrie, nu sunt plăcute lui Dumnezeu. În celea făcute cu umilință, sunt primite înaintea lui.

I. Belu.

rea. De altcun, Venerabili frați, nu e iertat să lăsăm, ca spiritul nostru să fie abătut în urma faptului, că năcazul și suferința apasă asupra noastră cu atâta greutate. Din contră! Cu cât apare viitorul mai întunecos, cu atât mai mare încredere să căutăm la tronul grației cerești și să cerem milă și dar și să aflăm ușurarea de lipsă.

În urmă, Sf. Părinte, a arătat cât e de lipsă, ca fiecare să se îndrepte către Atotputernicul cu rugăciune umilită și ferbinte, ținând seamă, că nu s'a întâmplat împotriva prevedinței divine atunci, când Pacea s'a depărtat din lume. Dumnezeu conde, ca fiinte omenești, a căror cugete se îndreaptă singur numai la lucrurile pământești, să se pedepsească prin nimiciri împrumutate și pășesc anumite împrejurări, cari constrâng pe oameni, ca să se plece sub mâna puternică alui Dumnezeu, precum au fost de ex. zilele din urmă, despre cari știm cu toții cât au fost de jalnice și grozave.

Sfântul Părinte a recomandat rugăciuni publice și private, apoi oficierea alor două acte de pietate în semn de penitență. Unul pentru întreaga Europa, în 7 Februarie, al doilea, pentru catolicii din celelalte continente în 27 Martie. La serviciul din 7 Februarie din Biserica sf. Petru va lua parte și papa. Pontificele și-a terminat alocuția cu aceea dorință ferbinte, ca pentru rugăciunile Preacuratei să se întoarcă în lume pacea lui Hristos, ca apoi deapurarea să rămână între oameni.

Colinda și colacul de Crăciun al soldaților răniți din Cluj.

Impărțirea darurilor de Crăciun la Cluj a fost cu adevărat sărbătorească. După un program bine stabilit impărțirea s'a început în preziua Crăciunului la 2 ore d. a. și a ținut până la 10 ore seara, în 18 spitale.

S'a produs o emoție sufletească, o bucurie și o mângâiere rară, pretutindeni. Bucurie până la lacrimi și la ceice primiau daruri și la ceice împărțiau și la ceice priviau aceasta scenă rară.

Pretutindenea impărțirea s'a făcut într'o sală mai mare, în prezența comandantilor și a tuturor răniților, cari nu erau legați de pat.

Un cor de soldați de 24 persoane, cântau mai întâiu o colindă, apoi preotul rostea o cuvântare potrivită ocaziei. Urma o altă colindă, sau troparul „Nașterii” — și apoi damele din „Reuniune” împărțiau darurile, una colacii, alta medaliile, animate de șinor de mătasă, alta cârticele, și altele poame și țigarete. Ceice nu erau în sală erau cercetați la pat. Și toți le primiau cu cea mai mare bucurie. De colac se bucurau toți, că era moale, proaspăt, foarte gustos și aburia de aroama bunătații. Dar mai căutate erau medaliile. Deși erau menite numai Românilor, mulți din străini le cereau anume și firește li-se dau și îndată și le puneau la gât.

Preoții ambelor biserici surori au asistat la aceasta fermecătoare seară de Crăciun și cu cuvântările lor au dat timbru religios întregului act tălcuind rostul lui. Părintele protopop Dr. Daianu a rostit 9 cuvântări dupăolaltă. Capelanul Petru Simu vreo 5 cuvântări, iar Dr. Roșiu două. Grație acestor

cuvântări solemnitatea actului a fost desăvârșită.

Nespună osteneală și gingășie au desvoltat distinsele dame din Reuniune, cari au făcut împărțirea darurilor, conform programului statorit.

Foarte imosantă a fost serbarea în institutul „Pasteur” noul spital pus sub comanda locotentului Chirilă și sub conducerea medicului Dr. Hațegan. Institutul acesta aranjat cu tot confortul igienic modern a dat un cadru foarte potrivit serbării. Impărțirea s'a făcut în „Foyer-ul” mareț a etagiului I. Colinda puternică a soldaților a răsunat prin toate foișoarele vaste.

Mișcătoare scenă a fost clinica chirurgicală. Părintele protopop a fost chemat la un muribund, un învățător român, rănit la cap. Glonțul dușman îi trecuse dela o tâmplă la cealaltă.

Muribundul să afla într'o sală mare. Tocmai acolo să pregătise și împărțirea darurilor. Abia isprăvi preotul slujba sa de duhovnic și începu colinda:

O ce veste minunată

La Vifleem ni-se arată...

Urmă vorbirea protopopului, care nu întrelăsă a folosi acest moment, pentru ilustrarea eroismului soldaților noștri. Peste 2 ceasuri sărmanul învățător își dădu sufletul, dupăce poate mai auzi odată colinda românească.

În spitalul militar al garnizoanei era un uriaș pom de Crăciun, bogat înzestrat și luminat, sub el erau câțiva poloni greu răniți operați de curând, cari ascultau colinda românească. Lângă patul lor se înșiruiu câteva maice cucernice, călugărițe, cari au venit din alte spitale să vadă și ele Crăciunul românesc, de care le-au spus cu încântare celelalte surori.

Frumoasă a fost serbarea în „Tanitok háza” unde era o sală ca de teatru și un pom frumos. Solemnă a fost și în colegiul unitarilor în sala festivă, care a încrimenit la cuvântarea preotului valach, și la facerea „sfinței cruci”, necunoscută altfel în cuprinsurile ei.

Dar peste toate s'a ridicat emoția la soldații glotași din „Promenadă” în număr de vreo 1500. Dacă toți răniții au fost vrednici de această serbare, apoi „glotași” aceștia s'au învrednicit mai cu seamă de ea, pentrucă ei sunt cei mai lipsiți, sermani și ei au dat și corurile de colindători pentru toți. Aici serbarea și-a ajuns culmea și a fost înălțătoare ca o slujbă de biserică catedrală.

Nu mai puțin însămnată a fost seara în „Ambulanța Petran”, în spitalul nostru românesc, care intru toate e îngrijit de damele din „Reuniune”.

Astfel a decurs serbarea darurilor de Crăciun a soldaților răniți din Cluj. A fost o serbare demnă, creștinească și românească. Toate ziarele Clujene au relevat cu laudă acest „román karácsony”. Damele, cari au ostenit pot avea mulțumirea de a fi servit o cauză vrednică iar generoșii sprijinitori pot fi mândrii de a avea partea lor la o astfel de acțiune umanitară.

Colindaș.

Războiul european.

Luptele din nord.

Incerările trupelor rusești din Bucovina sudică de a înainta spre hotarele Ungariei s'au frânt în fața rezistenței trupelor noastre. Rușii voiau să câștige teren dincolo de Iacobeni și Kirlibaba. Orașele aceste ambele sunt situate pe malul râului Bistrița aurie. Iacobeni e la 9 km. dela granița ungară, iar Kirlibaba e tocmai la graniță. Rapoartele oficiale din 19 Ianuarie spuneau, că rușii au fost respinși la Iacobeni. Raportul mai nou al biroului de presă al ministrului, ne spune, că *trupele noastre* țin orașul Iacobeni și *au cuprins și Kirlibaba*, luând totodată și înălțimile de lângă oraș. Rușii de aici sunt în retragere.

Din *Carpați* nu se anunță nimic nou.

În *Polonia*, la nord de Vistula, se desfășură mai ales luptă de artilerie. Artileria noastră a avut succese mai ales pe frontul dela Nida și la Chęciny. Lupta de artilerie urmează și la sud de râul Vistula în unele puncte ale frontului.

Lupte în văzduh deasupra Przemyslului.

Aviatorul rus, căpitanul Andrejevici și-a propus cu o îndrăsneală temerară să urmărească aeroplanul austro-ungar cu care pilotul Malina sburase în săptămânile din urmă în mai multe rânduri peste pozițiile rusești, în cetatea asediată Przemysl. În săptămâna trecută, pilotul Malina a plecat din nou spre Przemysl cu aparatul său, dar când fuse aproape de cetate, căpitanul Andrejevici, care pândise aparatul austro-ungar, s'a pornit cu viteză nebună după el. Malina, pentruca să evite atacul aeroplanului dușman s'a ridicat la o înălțime mai mare dar căpitanul rus l-a urmărit și în nori și cei din cetate au văzut cum cele două aparate ciocnindu-se, au căzut cu iuțala săgeții la pământ. Amândoi piloții au fost găsiți morți sub ruinele aparatelor lor. La căpitanul Andrejevici s'a găsit o scrisoare către familia sa și într'o cuvertă sigilată testamentul său. Pilotul Malina e de origine din Praga.

Luptele din vest.

Berlin 22 Ianuarie.

Pe câmpul de luptă din vest între litoral și canalul La Basse, în urma ploilor continue nu s'au putut desfășura

șura lupte mai intenzive. La Arras a avut loc un duel de artilerie.

Un tranșeu ocupat alaltăieri dela Berry au Bac spre sud-vest l-am predat, fiindcă pereții i-s'au surpat.

Atacul francez spre nord dela Verdun l-am respins cu ușurință.

Spre sud dela Sant-Michiel, detașamente mai mici franceze, stau în fața pozițiilor noastre.

În Vogezi, spre nord dela Jennheim, am alungat pe dușman de pe înălțimea Hartmans-Weilerkopf, și-am prins 2 ofițeri și 125 soldați.

În Prusia orientală nimic nou.

În unghiul Sucha atacurile noastre progresa încet.

Mare luptă navală.

Se comunică oficios că patru cuirasate pancerate germane, însoțite de 4 crucișătoare mai mici și de 2 torpiloare, cu ocaziunea ieșirii în largul mării, au ajuns la luptă cu cinci cuirasate de războiu, și mai multe crucișătoare și 26 torpiloare engleze. Flotila inamică după o luptă de 3 ore s'a retras în direcție vestică.

După rapoartele de până acum, Englezii au pierdut un crucișător de războiu, iar Germanii crucișătoru Blücher. Celelalte vase germane s'au reîntors intacte în port.

Diverse.

Mitropolitul Cernăuților în Cluj. Mitropolitul gr.-or. din Cernăuți Dr. Vladimir de Repta, în fața năvălirii trupelor rusești a fost silit să-și părăsească reședința și să se mute dimpreună cu întreg Consistorul la Dorna-Vatra. Dar nici aici bătrânul Mitropolit n'a avut rămânere din cauza rușilor. A părăsit deci și Dorna-Vatra venind în Ungaria, unde de prezent petrece în Cluj la otelul Francisc Iosif. La sosirea sa la Cluj — în ajunul Crăciunului — a fost întâmpinat cu mare alaiu de autoritățile locale, cât și de o seamă de intelectuali români.

Părăstasul dela Curtea de Argeș. Din București se anunță:

Implinindu-se 5 luni dela moartea M. Sale Regelui Carol, la Curtea de Argeș s'a oficiat un parastas, la care au asistat și membrii familiei regale.

Cu un tren special au părăsit Capitala MM. LL. Reginele Elisabeta și Maria, AA. LL. RR. Principele Carol, Principele Nicolae și Principesa Mărioara; dnii miniștrii Morțun și Anghelescu. Parastasul a fost oficiat de cătră Episcopul de Argeș și de clerul Catedralei. D. I. I. C. Brătianu care se afla la Florica a sosit la Curtea de Argeș cu un tren special.

MM. LL. Reginele au depus câte o coroană din flori naturale pe mormântul regretatului Rege.

Din ordinul M. S. Reginei Elisabeta s'a împărțit cu această ocazie, ajutoare, la populațiunea săracă a orașului.

La orele 7 și 40 seara, Suveranele, Principii, suitele Lor și miniștrii s'au reîntors în Capitală.

A. S. R. Sofia de Wied, principesa de Albania, nepoata M. S. Reginei Elisabeta, a trimis o splendidă coroană de lauri, în aur, pentru a fi depusă pe mormântul Regelui Carol. Coroana a fost transportată ieri la Curtea de Argeș.

Trimisul țarului la regele Petru. Țarul Nicolae a trimis pe generalul Tatiseff la Niș, cu misiunea, ca să predea regelui Petru și moștenitorului de tron insigniile ordului sf. Andrei. În vorbirea sa Tatiseff spune, că țarul pravește cu admirație la armata sârbească și roagă pe rege să propună la distincție pe soldații cei mai bravi.

Regele Petru a mulțumit pentru distincție, care e un nou semn al sentimentelor prietenești ale țarului. În cinstea generalului rus a dat un banchet la care au luat parte și ambasadorii triplei antante, precum și ai Belgiei și Muntenegrului.

Medic român distins. Dl. Dr. Titu Perția, medicul-șef al spitalului comitatenz din Făgăraș a fost decorat cu Crucea de aur pentru merite cu insigniile de v. t. j. e, pentru deosebitele merite câștigate și vitejia rară dovedită în fața dușmanului, în îndeplinirea nobilei sale misiuni de medic.

Baloanele din Przemysl. Comandantul fortăreței Przemysl, a făcut o inovație, care de sigur va interesa pe mulți. Anume din cetate se vor libera baloane mici, în cari își vor pune scrisorile catra cei de acasă soldații cari servesc în garnizoana fortului. Celce afla un atare balon, e rugat, ca atât balonul cât și scrisorile să le ducă și să le predea la comanda proximă, de unde va primi 10 cor. premiu.

Cum se roagă ostașii pe câmpul de luptă. Un ofițer în rezervă descrie în mod pătrunzător, cum se roagă ostașii pe câmpul de luptă:

— S'ar părea — scrie ofițerul, că soldatul n'are inimă, n'are Dumnezeu, nu are pe nimeni cine l-ar putea influența și singurul său cuget ar fi să omoare. Și Doamne, de câteori am văzut soldați franți de oboseală, sărutând copiii streinilor, aducându-și aminte de cei lăsați acasă?!

Intr'adevăr soldatul are inimă și are Dumnezeu. Se cutremură și oftează după ce a vărsat sânge omenesc, căci e grozav să știi, că ai omorât om. Ingenunchiază pe pământul rece și plângând se roagă...

Sfântă Liturghie celebrată pe câmpul de luptă te pătrunde și înduioșează până la inimă. Soldații, dacă numai pot, împodobesc altarul cu flori, fiecare după credința, gustul și sufletul său.

Preotul celebrează sf. liturghie, înfruntând viscolul și zăpada, apoi predică și fiecare cuvânt al său picură în sufletul soldaților balsamul speranței. Preotul de tabără e și acum păstorul nostru cel bun, el ne mijlocește la Dumnezeu, mulțumita, temerea și umilința noastră.

Și fața preotului e atât de îmbătrânită. Cuvintelele lui sunt calde și plăcute și străbat în suflet, ca sărutul mamei.

În ziua de Crăciun, preotul a servit sf. Liturghie pe câmpul de luptă. Totul era îmbracat în alb, era frig și corbii se roteau în văzduh, iar tunurile bubuiau în depărtare. Preotul ridică crucea, soldații se apleacă cu

umilință până la pământ, preotul amintește de Dumnezeu și Hristos — tunurile mugesc necontentit. Sute și sute de soldați ingenunchie în zăpadă, preotul se roagă, iar deasupra noastră zboară corbii și granatele..

Prețul maximal al târâtelor. Foaea oficială publică ordinațiunea ministrului de comerț în chestia fixării prețului maximal al târâtelor. Prețul maximal al târâtelor de grâu și săcară e 13 coroane, al târâtelor de orz 15, al celor de cucuruz 9 cor. 50 fil. Prețurile se socotesc după maza metrică — și greutatea sacilor nu se ia în considerare. Dispozițiile acestei ordinațiuni au intrat în vigoare în 21 l. c.

Cinema Edison. Continuă seria reproductiilor interesante, Joi senzaționalul film: *Dama dela Crucea roșie*, episod din războiu.

Eroii noștri. † *Eugeniu S. Domșa*, sergent la Honvezi Art.-Reg. Nr. 8 r. u. fiul dlui paroh Titu Domșa din Valea Lungă a repausat în spitalul militar din Timișoara la 11 Ianuarie 1915 la 5 ore p. m. în urma morbului contras pe câmpul de luptă din nord luptând cu abnegațiune pentru tron și patrie în florea vieții de 26 ani. Osămintele scumpului defunct după transportarea lor la Lugoj, se vor așeza spre odihnă vecinică în 14 Ianuarie st. n. la orele 3 p. m. în cimiterul comun de acolo după ritul bisericii gr. cat. române.

Odihnească-se osele-ți trudite pe câmpul de luptă, în sânul pământului; iar sufletul tău primească-l Dzeu în împărăția sa cea cerească iertându-ți păcatele făcute în viață.

— † *Dr. Iulius Petroviciu*, avocat, sublocotenent în rezervă la reg. imp. și reg. de artilerie Nr. 21 a încetat din viață în urma unui morb greu, contras pe câmpul de luptă dela Nord, Miercuri, la 7/20 Ianuarie 1915 n. c. la ora 10 și 1/2 în etate de 34 ani. Așezarea spre vecinică odihnă a rămășițelor pământești ale scumpului nostru defunct va avea loc Vineri, la 9/22 Ianuarie 1915, la ora 2 d. m. din casa părintească (str. Andrei Nr. 19) în cimiteriul român din Lugoj, după ritul bisericii gr. or. române.

— † *Ionel Dragoș*, caporal în reg. 23 de honvezi. lovit de un glonț de pușcă, a repausat pe câmpul de luptă în Podole la Neu-Sandec, la 15 Decembrie 1914.

Odihnească în pace!

Mai nou.

Bpesta, 25 Ian. (Oficios)

În Galiția nimic nou. Pe malul Nidei au fost lupte violente de artilerie. Contraatacurile rusești îndreptate împotriva pozițiilor noastre, din valea Ung și Vezérszállás, au fost respinsă cu pierderi grave pentru dușman. În Carpați în cele două zile din urmă am prins 1050 ruși.

Incercarea inamică de a străbate pe la Rafailova a eșuat total.

Proprietar, editor: **Emil Tatar.**

Redactor responsabil: **Augustin Gruifia.**